

4036752 PHPH/M	: สาขาวิชาเอก : บริหารกฏหมายการแพทย์และสาธารณสุข; วท.ม.(สาธารณสุขศาสตร์)
คำสำคัญ	: การละเมิดสิทธิ/หญิงตั้งครรภ์ / เชื้อเอชไอวี
<p>ศิวพร อินทรภักดี : การละเมิดสิทธิหญิงตั้งครรภ์ในการตรวจหาเชื้อเอชไอวี ในโรงพยาบาลเขตกรุงเทพมหานคร (HUMAN RIGHTS VIOLATIONS BY THE DIAGNOSIS OF HIV INFECTED CASE DURING PRENATAL CARE : SURVEY STUDY FROM THE HOSPITALS IN METROPOLITAN AREA.) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : วิจูรย์ อึ่งประพันธ์ พ.บ., น.บ., อ.ว.(นิติเวชศาสตร์), สุรชาติ ณ หนองคาย น.บ., ศศ.ม.(พัฒนาสังคม), คุณิต สุจิราตัน วท.บ, วท.ม.(ชีวสัตว์), 141 หน้า ISBN 974-663-638-3</p>	

การวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการละเมิดสิทธิหญิงตั้งครรภ์ในการตรวจหาเชื้อเอชไอวี ในโรงพยาบาลเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือ โรงพยาบาลของรัฐทั้งหมดที่มีแผนกสูติกรรม จำนวน 17 แห่ง โรงพยาบาลเอกชน จำนวน 9 แห่ง และโรงพยาบาลบำราศนราดูรที่เป็นโรงพยาบาลเฉพาะอีกหนึ่งแห่ง โดยวิธีการคัดเลือกและสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึกพยาบาลวิชาชีพระดับหัวหน้าหน่วยบริการรับฝากครรภ์ ห้องคลอด และศักดิ์หลังคลอด เกี่ยวกับนโยบายและการปฏิบัติในการตรวจหาเชื้อเอชไอวีหญิงตั้งครรภ์ที่มารับบริการ

จากการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ โรงพยาบาลของรัฐและเอกชนมีนโยบายในการตรวจเอชไอวีในหญิงตั้งครรภ์ที่มีฝากครรภ์ครั้งแรกและนาใช้บริการในห้องคลอดแต่ไม่มีผลเลือดเอชไอวีทุกราย ในด้านการปฏิบัติ พบว่าส่วนน้อยไม่มีการให้คำปรึกษาก่อนตรวจหาเชื้อเอชไอวีขณะฝากครรภ์ในโรงพยาบาลของรัฐ และเอกชน คิดเป็นร้อยละ 11.76 และ 22.22 ตามลำดับ ไม่มีการให้คำปรึกษาก่อนตรวจเชื้อเอชไอวีขณะมาคลอด ในโรงพยาบาลของรัฐและเอกชน คิดเป็นร้อยละ 52.94 และ 33.33 ตามลำดับ ส่วนการให้คำปรึกษาหลังทราบผลเลือดเป็นบวก พบว่าขณะฝากครรภ์มีการให้คำปรึกษาทุกแห่ง แต่ขณะมาคลอด โรงพยาบาลของรัฐ ไม่มีการให้คำปรึกษาร้อยละ 47.06 ด้านการให้ความยินยอมก่อนตรวจเลือด หญิงตั้งครรภ์ทุกรายให้ความยินยอม แต่มีโรงพยาบาลของรัฐร้อยละ 29.42 ที่ไม่มีใบยินยอมให้ลงชื่อขณะฝากครรภ์ และร้อยละ 41.18 ที่ไม่มีใบยินยอมให้ลงชื่อในห้องคลอดส่วนโรงพยาบาลเอกชนที่ไม่มีใบยินยอมคิดเป็นร้อยละ 77.78 ด้านการเก็บรักษาระบบความลับเกี่ยวกับผลเลือด พบว่า ทุกแห่งไม่มีการตรวจสอบผลเลือดแบบนิรนาม การส่งผลเลือดจากห้องปฏิบัติการพบว่า โรงพยาบาลส่วนใหญ่มีมาตรการที่ไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร ส่วนการเก็บบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผลเลือด พบว่าส่วนใหญ่มีการเก็บในสมุดบันทึกการตรวจเลือดและเวชระเบียน ด้านการปฏิบัติต่อหญิงตั้งครรภ์ที่มีผลเลือดเอชไอวีเป็นบวก พบว่ามีการละเมิดน้อยมาก เมื่อเทียบกับโรงพยาบาลบำราศนราดูรจะพบว่ามีข้อแตกต่างในเรื่องของการละเมิดน้อยมาก โดยโรงพยาบาลบำราศนราดูรมีนโยบายการตรวจหาเชื้อเอชไอวีที่หญิงตั้งครรภ์สามารถเข้าใจ การให้คำปรึกษาก่อนและหลังการตรวจเลือดที่ชัดเจนกว่าโรงพยาบาลอื่น ส่วนด้านอื่นจะคล้ายกัน

จากการศึกษามีข้อเสนอแนะ คือ โรงพยาบาลทุกแห่งควรมีการกำหนดนโยบายการตรวจหาเชื้อเอชไอวีให้ชัดเจนและครอบคลุม โดยสอดคล้องกับนโยบายเอกสารแห่งชาติ และคำนึงถึงสิทธิผู้ป่วยเป็นสำคัญ รวมทั้งเน้นให้ทุกโรงพยาบาลต้องมีการให้คำปรึกษาทั้งก่อนและหลังการตรวจเลือดอย่างเป็นระบบ